

DECIZIE

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecător

Judecători

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de către Vural Orhan (pretinsul creditor al Întreprinderii cu Capital Străin „Tătăraș Com” Societate cu Răspundere Limitată),

în pricina civilă la cererea introductivă a Întreprinderii cu Capital Străin „Tătăraș Com” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016, prin care a fost respinsă cererea lui Vural Orhan privind repunerea în termenul de depunere a cererii de validare a creanței și s-a respins ca fiind tardivă cererea de admitere a creanțelor,

constată

Prin încheierea Curții de Apel Economice din 06 iunie 2011, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de ÎCS „Tătăraș Com” SRL privind intentarea procesului de insolabilitate față de sine.

În scopul prevenirii modificării bunurilor ÎCS „Tătăraș Com” SRL în perioada de pînă la intentarea procesului de insolabilitate s-a dispus aplicarea măsurilor de asigurare corespunzătoare, iar în calitate de administrator provizoriu al debitorului a fost numit ÎI „Poleacov Vladimir” (f.d.1-2).

Prin hotărîrea Curții de Apel Economice din 14 decembrie 2011, a fost intentat procesul de insolabilitate față de ÎCS „Tătăraș Com” SRL, fiind numit în calitate de administrator al insolabilității ÎI „Poleacov Vladimir”.

S-a convocat prima adunare de raportare și de validare a creanțelor pentru 01 februarie 2012, ora 10-00.

S-a propus creditorilor să depună creanțele către instanța de insolabilitate pînă la prima adunare de validare (f.d.3-4).

La 04 iulie 2012, Vural Orhan a înaintat cerere de intervenire în procesul dat și de validare a creanțelor în sumă de 100 000 euro și 49 655 lei, rezultată din titlul executoriu nr. 2-2496/2012, emis de către Curtea de Apel Chișinău la 31 mai 2011 (f.d.28-29).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 ianuarie 2016, a fost continuată procedura de insolvență a ÎCS „Tătăraș Com” SRL cu intrarea lui în faliment.

S-a dizolvat debitorul, iar în calitate de lichidator al ultimului, a fost desemnat Poleacov Vladimir (f.d. 48-49).

La 27 octombrie 2016, Vural Orhan a depus cerere suplimentară prin care a solicitat repunerea în termen a cererii de validare a creanței, solicitând validarea creanței în sumă de 100 000 euro și 49 655 lei cu titlu de creanță chirografară de rangul V și suma de 18 250 lei cu titlu de cheltuieli a procesului de insolvență (alte obligațiuni a masei debitoare).

În motivarea cererii de repunere în termen a cererii de validare a creanței a menționat că nu a fost respectată procedura de notificare și astfel, nu au avut de unde să cunoască despre intentarea procesului de insolvență față de debitor (f.d. 66-68).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016, a fost respinsă cererea lui Vural Orhan privind repunerea în termen a cererii de validare a creanței (f.d.102-109).

La 03 noiembrie 2016, Vural Orhan (pretinsul creditor al Întreprinderii cu Capital Străin „Tătăraș Com” Societate cu Răspundere Limitată), prin intermediul avocatului său a declarat recurs nemotivat, iar la 18 noiembrie 2016, a depus recurs motivat împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii prin care să fie repusă în termen cererea de validare a creanței față de debitorul insolvent cu validarea sumelor de 100 000 euro și 49 655 lei cu titlu de creanță chirografară de rangul V și suma de 18 250 lei cu titlu de cheltuieli a procesului de insolvență.

Potrivit art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 stipulează că, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Prin prisma normei citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 03 noiembrie 2016, este depus în termen.

În motivarea recursului, Vural Orhan a invocat că instanța de insolvență la emiterea încheierii contestate a examinat în mod arbitrar circumstanțele pricinii și în concluzie a emis o încheiere ilegală.

Susține că el este de origine turcă, astfel nu poate fi apreciat ca notificare legală, publicarea hotărârii de intentare a procesului de insolvență în Monitorul Oficial întru atenția creditorilor pentru ca aceștia din urmă să înainteze creanțele sale.

Studiind materialele dosarului în raport cu criticile invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins din următoarele.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele dosarului rezultă că, prin hotărârea Curții de Apel Economice din 14 decembrie 2011, a fost intentat procesul de insolvență față de ÎCS „Tătăraș Com” SRL,

fiind numit în calitate de administrator al insolvenței ÎI „Poleacov Vladimir”. S-a convocat prima adunare de raportare și de validare a creanțelor pentru 01 februarie 2012, ora 10-00. S-a propus creditorilor să depună creanțele către instanța de insolvență până la prima adunare de validare (f.d.3-4).

La 04 iulie 2012, Vural Orhan a înaintat cerere de intervenire în procesul dat cu validarea creanțelor în sumă de 100 000 euro și 49 655 lei ce rezultă din titlul executoriu nr. 2-2496/2012, emis de către Curtea de Apel Chișinău la 31 mai 2011 (f.d.28-29).

Ulterior, la 27 octombrie 2016, Vural Orhan a depus cerere suplimentară prin care a solicitat repunerea în termen a cererii de validare a creanței, solicitând validarea creanței în sumă de 100 000 euro și 49 655 lei cu titlu de creanță chirografară de rangul V și suma de 18 250 lei cu titlu de cheltuieli a procesului de insolvență (alte obligațiuni a masei debitoare).

În motivarea cererii de repunere în termen a cererii de validare a creanței a menționat că nu a fost respectată procedura de notificare și astfel, nu au avut de unde să cunoască despre intentarea procesului de insolvență față de debitor (f.d. 66-68).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016, a fost respinsă cererea lui Vural Orhan privind repunerea în termen a cererii de validare a creanței (f.d.102-109).

Conform art. 253 al Legii insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, în vigoare din 14 martie 2013, stipulează expres că, prevederile prezentei legi se aplică și asupra proceselor de insolvență în curs de desfășurare intentate până la intrarea ei în vigoare.

Potrivit art. 140 alin. (2) al Legii insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditori privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile calendaristice, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile calendaristice de la data intrării în procedură.

Potrivit art. 145 alin. (2) al Legii insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolvență constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolvență repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.

Recurentul ca motiv de repunere în termen a cererii privind validarea creanței a invocat necunoașterea insolvenței debitorului.

În speță, intentarea procesului de insolvență a fost dispusă la 14 decembrie 2011.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că la momentul intentării procesului de insolvență a ÎCS „Tătăraș Com” SRL, era aplicabilă Legea insolvenței nr. 632-XV din 14 noiembrie 2001.

Conform art. 44 alin. (2) și (5) al Legii insolvenței nr. 632-XV din 14 noiembrie 2001, hotărârea de intentare a procesului de insolvență devine executorie din momentul pronunțării ei. Dispozitivul hotărârii de intentare a procesului de insolvență trebuie să conțină apelul către creditori de a-și depune creanțele până la adunarea de validare, apelul

special către creditorii garantați de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora dețin un drept prioritar, precum și temeiul acestui drept.

Astfel, prin prisma Legii insolvenței nr. 632-XV din 14 noiembrie 2001, administratorul insolvenței era obligat să publice hotărârea de intentare a procesului de insolvență pentru ca creditorii să poată înainta creanțele sale, dar nu să notifice pe fiecare creditor în parte.

Dispozitivul hotărârii de intentare a procesului de insolvență a fost publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova la 30 martie 2012, astfel, creditorii urmau să-și depună creanțele până la adunarea de validare, fapt ce nu a fost executat de către recurent.

Argumentul recurentului că procedura de notificare privind intentarea procesului de insolvență față debitor nu a fost respectată, nu poate fi reținut de instanța de recurs deoarece este unul declarativ. Potrivit Legii nr. 632-XV din 14 noiembrie 2001, legislatorul expres a prevăzut că hotărârea prin care a fost intentat procesul de insolvență se publică doar în Monitorul Oficial.

Mai mult de cât atât prin încheierea instanței de insolvență din 11 ianuarie 2016, a fost continuată procedura de insolvență a ÎCS „Tătăraș Com” SRL cu intrarea debitorului în faliment.

S-a dizolvat debitorul, iar în calitate de lichidator al ultimului, a fost desemnat Poleacov Vladimir (f.d. 48-49).

Potrivit celor expuse și având în vedere faptul că, încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016 este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea prin care a fost respinsă cererea de repunere în termenul de validare a creanței înaintate de către Vural Orhan.

În conformitate cu art., 427 alin. 1) lit. a) și art. 428 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de către Vural Orhan.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016, prin care a fost respinsă cererea privind repunerea în termen a cererii de validare a creanțelor înaintate de către Vural Orhan.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală